

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक नऊ

यशयाचे अंतिम भविष्यवाणीपर कथन: ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आणि १,४४,००० यांची भविष्यवाणीतील भूमिका

Jeff Pippenger
2023-11-01

यशयाचे पुस्तक, आणि विशेषतः चाळीसाव्या ते सहासष्टाव्या अध्यायांत आढळणारे यशयाचे अंतिम भविष्यसूचक निवेदन, हे असे एक प्रस्तुतीकरण आहे की जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाशी थेट संबंधित असलेल्या काही महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक सत्यांवर भर देते; आणि मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीकडे आपण जवळ येत असताना हे प्रकटीकरण आता उलगडले जात आहे. त्या सत्यांपैकी एक म्हणजे अल्फा आणि ओमेगा यांचे प्रकटीकरण. बायबलमधील दुसरे कोणतेही पुस्तक देवाच्या स्वभावातील त्या तत्त्वाविषयी यशयाच्या साक्षीजवळही येत नाही, जे एखाद्या गोष्टीच्या आरंभीसह तिच्या अंताचे दर्शन घडविते.

आरंभीपासून पिढ्यान्पिढ्या बोलावून हे कोणी घडविले व केले? मी परमेश्वर, पहिला, आणि शेवटच्यांबरोबरही; मीच तो आहे. यशया ४१:४.

यशयामध्ये देव हे स्पष्ट करतो की देव देव आहे हे कोणती गोष्ट सिद्ध करते.

इसाएलचा राजा परमेश्वर, आणि त्याचा उद्धारकर्ता सेनाधीश परमेश्वर, असे म्हणतो: मी पहिला आहे, आणि मी शेवटचा आहे; आणि माझ्यावाचून दुसरा कोणी देव नाही. आणि माझ्यासारखा कोण हाक मारील, आणि ते घोषित करील, आणि माझ्यासमोर क्रमाने मांडील, ज्या काळापासून मी प्राचीन लोकांची स्थापना केली? आणि येणाऱ्या गोष्टी, आणि पुढे जे होणार आहे, ते त्यांनी त्यांना दाखवावे. भय बाळगू नका, घाबरू नका: त्या वेळेपासून मी तुला सांगितले नाही काय, आणि घोषित केले नाही काय? तुम्हीच माझे साक्षीदार आहात. माझ्यावाचून दुसरा देव आहे काय? होय, दुसरा देव नाही; मला कोणताही ठाऊक नाही. यशया 44:6-8.

यशयाच्या अंतिम संदेशीय निवेदनात येशूने दिलेल्या सांत्वनकर्त्याच्या आगमनाच्या वचनाची परिपूर्ण आणि अंतिम पूर्तता अधोरेखित केली आहे.

हे धार्मिकतेचा पाठलाग करणाऱ्यांनो, हे परमेश्वराचा शोध करणाऱ्यांनो, माझे ऐका: ज्या खडकातून तुम्ही कोरले गेले आहात त्याकडे, आणि ज्या खड्याच्या गर्तेतून तुम्ही खणून काढले गेले आहात त्याकडे पाहा. तुमचा पिता अब्राहाम याच्याकडे, आणि तुम्हाला जन्म देणाऱ्या साराकडे पाहा; कारण मी त्याला एकट्यालाच बोलाविले, आणि त्याला आशीर्वाद दिला, आणि त्याची वाढ केली. कारण परमेश्वर सियोनचे सांत्वन करील; तो तिच्या सर्व उजाड स्थळांचे सांत्वन करील; आणि तो तिचे अरण्य एदेनासारखे, आणि तिचे वाळवंट परमेश्वराच्या बागेसारखे करील; त्यात आनंद व हर्ष आढळतील, उपकारस्तुती आणि गानाचा स्वरही आढळेल. यशया ५१:१-३.

सांत्वनकर्ता जुलै २०२३ मध्ये आला. यशयाच्या कथनात अधोरेखित केलेले आणखी एक सत्य म्हणजे सात गडगडाटांचा गुप्त, त्रि-स्तरीय इतिहास; हीच "एमेथ" या हिब्रू शब्दाची रचना आहे, जो हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर यांपासून निर्माण झाला आहे.

नगरातून गोंगाटाचा आवाज, मंदिरातून एक आवाज, आपल्या शत्रूंना प्रतिफळ देणाऱ्या परमेश्वराचा आवाज. यशया 66:6.

यशयामध्ये मांडलेले आणखी एक महत्त्वाचे सत्य म्हणजे, प्रथम संयुक्त संस्थानांवर आणि त्यानंतर रविवार-पालनाच्या सक्तीच्या अंमलबजावणीमुळे जगावर देवाच्या कार्यकारी न्यायाचे साधन म्हणून इस्लामची भूमिका होय.

प्रमाणाने, जेव्हा ते बाहेर फुटून येते, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद घेशील; पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी तो आपला प्रचंड वारा थांबवितो. यशया 27:8.

ही सर्व सत्ये मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाचे घटक म्हणून वर्गीकृत केली जाऊ शकतात; आणि तो संदेश दहा कुमारींच्या दृष्टांतामध्ये येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो—जे पित्याने येशूला दिले, येशूने गब्रिएलला दिले, गब्रिएलने योहानाला दिले, आणि योहानाने ते लिहून काढून मंडळ्यांकडे पाठविले. आम्ही यशयाच्या शेवटच्या कथनाचा उपयोग प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायापासून सुरू होणाऱ्या भविष्यसूचक घटनांच्या रेषेला आधार देण्यासाठी करित आलो आहोत; आणि आता आम्ही बाराव्या अध्यायापर्यंत पोहोचलो आहोत, जिथे सूर्यपरिधान केलेली स्त्री अशा प्रतीकात्मकतेसह दर्शविली आहे, जी यशयाने इतक्या ठामपणे समर्थित केली आहे; ती म्हणजे: ख्रिस्त एखाद्या गोष्टीच्या आरंभाद्वारे त्या गोष्टीचा शेवट स्पष्ट करतो.

आणि स्वर्गात एक महान चिन्ह दिसून आले; सूर्य परिधान केलेली एक स्त्री, तिच्या पायांखाली चंद्र, आणि तिच्या मस्तकावर बारा ताऱ्यांचा मुकुट होता. ती गर्भवती असल्यामुळे प्रसववेदनांनी तडफडत ओरडत होती, आणि बाळंत होण्याच्या वेदनेत होती. आणि स्वर्गात आणखी एक चिन्ह दिसून आले; आणि पाहा, सात मस्तके व दहा शिंगे असलेला, आणि त्याच्या मस्तकांवर सात मुकुट असलेला, एक मोठा तांबडा अजगर दिसला. त्याच्या शेपटीने स्वर्गातील ताऱ्यांचा तृतीयांश भाग ओढून पृथ्वीवर फेकून दिला; आणि ती स्त्री प्रसूत होण्यास तयार असताना, तिचे मूल जन्मताच गिळून टाकावे म्हणून तो अजगर तिच्यासमोर उभा राहिला. आणि तिने एका पुत्रास जन्म दिला, जो लोखंडी राजदंडाने सर्व राष्ट्रांवर राज्य करणार होता; आणि तिचे मूल देवाजवळ व त्याच्या सिंहासनाजवळ उचलून नेण्यात आले. प्रकटीकरण 12:1-5.

प्रकटीकरण बारावा अध्यायातील स्त्री ही इतिहासभर देवाच्या निवडलेल्या लोकांचे प्रतीक आहे. प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलच्या बारा वंशांनी देवाच्या निवडलेल्या करारबद्ध लोकांच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व केले. बारा वंश प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलच्या समाप्तीचे पूर्वरूप ठरतात, जेव्हा ख्रिस्ताने बारा शिष्यांची निवड केली. प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलच्या समाप्तीच्या वेळी असलेले ते बारा शिष्य, आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या प्रारंभीचे तेच बारा प्रेषितही होते. दोन प्रारंभीचे साक्षीदार आणि एक अंतिम साक्षीदार एकत्र येऊन तीन साक्षीदार स्थापन करतात, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलचा अंत असल्याचे ओळख पटवितात.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे त्यांच्या बंधूंनी फेकून दिलेला ध्वजही आहेत. ते तो ध्वज आहेत, जो सदोम व मिसर या महान नगरीच्या रस्त्यात पडून राहिलेल्या मृत, कोरड्या हाडांच्या दरीसारखा होता, आणि ज्यांची अथांग खाईतून वर आलेल्या पशूने हत्या केली. ते तो ध्वज आहेत, जे मुकुटातील रत्ने आहेत, जी स्त्री आपल्या मस्तकावर परिधान करित आहे.

आणि परमेश्वर त्यांचा देव त्या दिवशी त्यांना, आपल्या लोकांच्या कळपाप्रमाणे, तारण करील; कारण ते मुकुटातील रत्नांप्रमाणे असतील, त्याच्या भूमीवर ध्वजाप्रमाणे उंचावलेले. जखऱ्या 9:16.

ध्वजचिन्ह, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत, ते ख्रिस्ताप्रमाणे दगड आहेत.

आणि सर्वांनी तेच आध्यात्मिक पेय पिले; कारण जे त्यांच्यामागे येत होते त्या आध्यात्मिक खडकापासून त्यांनी पिले; आणि तो खडक ख्रिस्त होता. १ करिंथकरांस १०:४.

ख्रिस्त एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिरूप आहे, आणि पेत्र पौलाशी सहमत आहे की ख्रिस्त तो “जिवंत दगड” आहे ज्याला नाकारण्यात आले, आणि पेत्राने हेही स्पष्ट केले की देवाचे लोकसुद्धा “जिवंत दगड” आहेत.

ज्याच्याकडे तुम्ही येता, तो जणू जिवंत दगड आहे; मनुष्यांनी जरी त्याला नाकारले, तरी तो देवाने निवडलेला आणि मौल्यवान आहे. तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे आत्मिक घर म्हणून बांधले जात आहात, पवित्र याजकवर्ग होण्यासाठी, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला मान्य होणारे आत्मिक अर्पण अर्पण करण्यासाठी. १ पेत्र २:४, ५.

एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे केवळ त्या स्त्रीच्या मुकुटातील रत्ने नाहीत; तेच स्वतः मुकुट आहेत.

सियोनच्या खातिर मी मौन धारण करणार नाही, आणि यरुशलेमच्या खातिर मी स्वस्थ बसणार नाही, जोपर्यंत तिचे नीतिमत्त्व प्रकाशाप्रमाणे प्रगट होत नाही, आणि तिचे तारण जळत्या दिव्यासारखे प्रकट होत नाही. मग राष्ट्रे तुझे नीतिमत्त्व पाहतील, आणि सर्व राजे तुझे गौरव पाहतील; आणि तुला एक नवे नाव दिले जाईल, जे परमेश्वराचे मुखच ठेवील. आणि तू परमेश्वराच्या हातात गौरवाचा मुकुट, आणि तुझ्या देवाच्या हातात राजेशाही किरीट ठरशील. यशया 62:1-3.

ख्रिस्त हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतिरूप आहे. तो खडक आहे, आणि ते “दगड” आहेत. ते “परमेश्वराच्या हातातील गौरवाचा मुकुट” आहेत, आणि ख्रिस्त हा गौरवाचा मुकुट आहे.

त्या दिवशी सेनाधीश परमेश्वर स्वतः आपल्या लोकांच्या उरलेल्या अवशेषासाठी गौरवाचा मुकुट व सौंदर्याचा किरीट होईल; आणि जो न्यायासनावर बसतो त्याच्यासाठी न्यायाचा आत्मा, तसेच जे युद्धाला वेशीपाशी परतवून लावतात त्यांच्यासाठी सामर्थ्य ठरेल. यशया 28:5, 6.

आरंभ आणि अंत यांच्या संदर्भात बारा या संख्येचा विचार केला असता, ती स्त्री प्राचीन इस्राएलमधील सीने पर्वतावरील निवडलेल्या करारबद्ध लोकांचे प्रतिनिधित्व करते, तेथून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या इतिहासापर्यंत. त्यांचे ख्रिस्ताद्वारे प्रतीकीकरण झाले आहे, आणि त्याच्या जन्माने १८ जुलै, २०२० रोजी ज्या रस्त्यावर त्यांची हत्या झाली होती, त्या ठिकाणाहून मृत कोरड्या हाडांच्या पुनरुत्थानाचे प्रतीकीकरण केले. यहेज्केल सदतीस मध्ये अत्यंत संक्षिप्तपणे ओळखून दिलेली ती दोन-टप्प्यांची प्रक्रिया, जी त्या दोन संदेष्यांना जीवन देते, ती आदामाच्या निर्मितीमध्ये ‘प्रथम उल्लेखिलेली’ आहे.

आदमाची निर्मिती दोन टप्प्यांत झाली. प्रथम त्याला घडविण्यात आले, आणि मग ख्रिस्ताने त्याच्यामध्ये जीवनाचा श्वास फुंकला, जसा येहेज्केलमध्ये चार वाऱ्यांपासून आलेल्या श्वासाने कोरड्या हाडांना जीवन दिले. आदमाची निर्मिती पूर्णपणे प्रौढ मनुष्य म्हणून झाली, तरीसुद्धा त्याची निर्मिती म्हणजेच त्याचा जन्म होता. मृत्यूच्या दरीतून जाणाऱ्या रस्त्यावर तीन अर्धे प्रतीकात्मक दिवस मृत पडून राहिल्यानंतर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा जन्म होतो. “जो लोखंडी राजदंडाने राज्य करणार होता” अशा “पुरुष बाळाला” जन्म देणाऱ्या स्त्रीपासून त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा जन्म होतो. इतिहासभर चर्चच्या प्रतीक म्हणून, प्रकटीकरण बारा येथील स्त्री दानियेल दोन मधील “पर्वत” याच प्रतीकत्वाचे प्रतिनिधित्व करते.

“प्रकटीकरण हे एक मुद्रांकित पुस्तक आहे, परंतु ते एक उघडलेले पुस्तकही आहे. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत घडून येणाऱ्या अद्भुत घटनांची नोंद त्यात आहे. या पुस्तकातील शिकवणी निश्चित आहेत, गूढ व अगम्य नाहीत. त्यात दानियेलमध्ये जशी भविष्यवाणीची तीच रेषा घेतली आहे. देवाने काही भविष्यवाण्या पुन्हा सांगितल्या आहेत; यावरून त्यांना महत्त्व दिले पाहिजे, हे दर्शविले आहे. प्रभू ज्या गोष्टींना मोठे महत्त्व नाही अशा गोष्टींची पुनरुक्ती करीत नाही.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

दानिएलमध्ये आढळणारी तीच भविष्यवाणीची रेषा प्रकटीकरण ग्रंथात पुढे चालू ठेवलेली आहे. दानिएलचा तो दगड, जो हातांशिवाय पर्वतापासून कापला गेला आहे, तोच पेत्राचे “जिवंत दगड” आहेत, जे “आध्यात्मिक घर, पवित्र याजकवर्ग म्हणून बांधले जात आहेत,” आणि दानिएलचा तो दगड एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचेदेखील प्रतिनिधित्व करतो. पर्वत म्हणजे इतिहासभरातील देवाची कलीसिया होय.

आणि त्या राजांच्या दिवसांत स्वर्गाचा देव एक असे राज्य उभारील, जे कधीही नष्ट होणार नाही; आणि ते राज्य दुसऱ्या लोकांच्या हाती सोपविले जाणार नाही, तर ते या सर्व राज्यांचा चुराडा करून त्यांचा अंत करील, आणि ते सदासर्वकाळ टिकेल. कारण तू पाहिलेस की तो दगड हातांशिवाय पर्वतापासून कापून काढला गेला, आणि त्याने लोखंड, पितळ, माती, चांदी आणि सोने यांचा चुराडा केला; महान देवाने राजाला यापुढे काय घडणार आहे ते कळविले आहे; आणि हे स्वप्न निश्चित आहे, आणि त्याचा अर्थही अचूक आहे. दानियेल 2:44, 45.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश हा उत्तरवर्षाव म्हणूनही दर्शविला आहे, आणि उत्तरवर्षावाच्या काळातच देव दानिएलच्या दगडाने दर्शविलेल्या राज्याची 'स्थापना' करतो.

“उत्तरकालचा पाऊस त्यांच्यावर येत आहे जे शुद्ध आहेत—तेव्हा सर्वजण तो पूर्वीप्रमाणेच प्राप्त करतील.

“जेव्हा ते चार देवदूत सोडून देतील, तेव्हा ख्रिस्त आपले राज्य स्थापित करील. जे सर्वतोपरी प्रयत्न करीत आहेत त्यांच्याशिवाय कोणालाही उत्तरकालीन पाऊस प्राप्त होणार नाही. ख्रिस्त आपल्याला साहाय्य करील. येशूच्या रक्ताद्वारे, देवाच्या कृपेने, सर्वजण विजयी होऊ शकतील. संपूर्ण स्वर्ग या कार्यात रस घेत आहे. देवदूत रस घेत आहेत.” Spalding and Magan, 3.

इस्लामचे चार वारे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सोडले जातात, आणि त्यानंतर ख्रिस्त आपले राज्य स्थापन करतो. हे दानिएल अध्याय दोनमधील आध्यात्मिक राज्यांच्या दिवसांत घडते. नबुखदनेस्सराच्या स्वप्नातील शेवटची चार आध्यात्मिक राज्ये, पहिल्या चार प्रत्यक्ष राज्यांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आली होती. प्रत्यक्ष बाबेल, मादी-पारस, ग्रीस आणि रोम ही आध्यात्मिक बाबेल, मादी-पारस, ग्रीस आणि रोम यांचे प्रतिनिधित्व करतात.

आध्यात्मिक बाबेल हे सोन्याचे मस्तक आहे, ज्यास इ.स. १७९८ मध्ये घातक जखम झाली, जसे नबुखदनेस्सरला “सात काळ” यासाठी तात्पुरते सत्तेपासून दूर करण्यात आले होते, त्याद्वारे त्याचे प्रतीकात्मक चित्रण झाले. अजगर, पशू आणि खोटा संदेश यांचा त्रिगुणी संघ सातांपैकी असलेले आठवे राज्य निर्माण करील तेव्हा, ते दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायातील नबुखदनेस्सरच्या प्रतिमेत दर्शविलेल्या सर्व आध्यात्मिक राज्यांनी बनलेले असेल. पोपसत्ता मृत अवस्थेत आणि पोपसत्ता पुनरुत्थित अवस्थेत, ही त्या प्रतिमेतील चार आध्यात्मिक राज्यांच्या आरंभी आणि समाप्तीला असलेले आध्यात्मिक सोन्याचे मस्तक आहे. संयुक्त संस्थाने, या चार राज्यांतील दुसरे राज्य म्हणून, आध्यात्मिक मेदो-पर्शिया म्हणून दर्शविले आहे. संयुक्त राष्ट्रसंघ, या चार राज्यांतील तिसरे राज्य म्हणून, आध्यात्मिक ग्रीस म्हणून दर्शविला आहे; आणि हे सर्व मिळून सातांपैकी असलेले आठवे राज्य स्थापन करण्यासाठी अजगर, पशू आणि खोटा संदेश यांचा त्रिगुणी संघ तयार करतात. पोपसत्ता ही ख्रिस्तविरोधी आहे आणि ख्रिस्ताची बनावट प्रतिमा उभी करण्याचा प्रयत्न करते. या दृष्टीने, शेवटच्या चार आध्यात्मिक राज्यांपैकी पोपसत्ता ही पहिले आणि शेवटचे आहे.

पर्वतापासून तोडलेला दगड असे राज्य बनतो की ते संपूर्ण पृथ्वी व्यापून टाकते, आणि “या राजांच्या दिवसांत” तो ध्वज म्हणून उभारला जातो; कारण प्रतिमेतील सर्व आध्यात्मिक राज्यांचे “शेवटच्या दिवसांत” सक्रिय प्रतिनिधित्व आढळते. ध्वज उभारला जाणे, म्हणजे ख्रिस्ताच्या राज्याची स्थापना होणे, हे इस्लामचे चार वारे सोडले जातात तेव्हा आणि रविवारच्या कायद्याच्या वेळी उत्तरकालीन पाऊस अमापपणे ओतला जातो तेव्हा घडते.

डोंगरातून कापून काढलेला तो दगड पृथ्वीवरील सर्व आध्यात्मिक राज्ये, जी “लोखंड, पितळ, माती, चांदी आणि सोने” यांद्वारे दर्शविली आहेत, त्यांचा चुराडा करील. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे ख्रिस्ताचे प्रतिनिधित्व करतात; तोच प्रकटीकरण बारा मध्ये “पुरुष मूल” आहे, ज्याचा जन्म एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जन्माचा प्रतीकात्मक पूर्वसंकेत होता. त्या “पुरुष मुलास” “लोखंडी राजदंडाने सर्व राष्ट्रांवर राज्य करावयाचे” आहे. त्या राजदंडाने तो राष्ट्रांचा चुराडा करील.

मी हा फतवा घोषित करीन: परमेश्वराने मला सांगितले आहे, तू माझा पुत्र आहेस; आज मी तुला जन्म दिला आहे. माझ्याकडे माग, आणि मी राष्ट्रांना तुझा वारसा करून देईन, आणि पृथ्वीच्या अगदी शेवटच्या भागांना तुझे स्वाधीन करीन. तू त्यांना लोखंडी दंडाने मोडून काढशील; तू त्यांचे कुंभाराच्या भांड्याप्रमाणे तुकडे करशील. स्तोत्र 2:7-9.

देवाचा पुत्र पित्यापासून जन्माला आला. बरेच जण हे सत्य घेऊन त्याचा विपर्यास करून स्वतःच्या विनाशास कारणीभूत होतात. “जन्माला आला” याचा अर्थ जन्म देणे असा होतो; परंतु ख्रिस्त अस्तित्वात नव्हता असा कोणताही काळ कधीच नव्हता, हे आपण जाणतो.

“आता आत्मा स्पष्टपणे सांगतो की, उत्तरकाळी कित्येक जण विश्वासापासून दूर जातील, फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे वळतील, आणि भुतांच्या शिकवणींकडे लक्ष देतील; ढोंगीपणाने असत्य बोलतील; त्यांची अंतःकरणे तापलेल्या लोखंडाने भाजल्याप्रमाणे असंवेदनशील झाली असतील.’ धर्मत्यागाच्या कार्याच्या अंतिम घडामोडी होण्यापूर्वी विश्वासात गोंधळ निर्माण होईल. देवाच्या गूढाविषयी स्पष्ट व निश्चित कल्पना राहणार नाहीत. एकामागून एक सत्य भ्रष्ट केले जाईल. ‘आणि सर्वमान्य रीतीने, देवभक्तीचे गूढ महान आहे: देव देहात प्रकट झाला, आत्म्यात नीतिमान ठरला, देवदूतांनी त्याला पाहिले, तो अन्यजातींमध्ये प्रचारिला गेला, जगात त्याच्यावर विश्वास ठेवला गेला, आणि तो गौरवात वर उचलला गेला.’ असे बरेच जण आहेत जे ख्रिस्ताच्या पूर्वअस्तित्वाला नाकारतात, आणि त्यामुळे त्याच्या दैवीत्वालाही नाकारतात; ते त्याला वैयक्तिक तारणारा म्हणून स्वीकारत नाहीत. हे ख्रिस्ताचे संपूर्ण नाकारणे आहे. तो देवाचा एकुलता एक पुत्र होता, जो आरंभीपासून पित्याबरोबर एक होता. त्याच्याद्वारे जगांची निर्मिती झाली.” Signs of the Times, May 28, 1894.

जेव्हा ख्रिस्ताची ओळख पित्याचा “जन्मलेला” अशी करून दिली जाते, तेव्हा त्याद्वारे ख्रिस्ताशी निगडित असलेले एक सत्य सूचित केले जाते; असे सत्य, की जर त्याला मानवी पालकत्वाच्या नमुन्यात जबरदस्तीने बसविले, तर ते नष्ट होते. आपण आपल्या मानवी दृष्टीकोनातून देवाचे मूल्यमापन करू शकत नाही. देव स्वतःविषयी जे मूल्यमापन आपल्यासमोर सादर करतो, त्यानुसारच आपण देवाचे मूल्यमापन करू शकतो.

दुष्टाने आपला मार्ग सोडावा, आणि अधर्मी मनुष्याने आपले विचार सोडावेत; आणि त्याने परमेश्वराकडे परत यावे, म्हणजे तो त्याच्यावर दया करील; आणि आपल्या देवाकडे यावे, कारण तो विपुल क्षमा करील. कारण माझे विचार तुमचे विचार नाहीत, आणि तुमचे मार्ग माझे मार्ग नाहीत, असे परमेश्वर म्हणतो. कारण जसे आकाश पृथ्वीपेक्षा उंच आहे, तसेच माझे मार्ग तुमच्या मार्गापेक्षा उंच आहेत, आणि माझे विचार तुमच्या विचारांपेक्षा उंच आहेत. यशया 55:7-9.

“जन्मलेला” या शब्दाचा असा विपर्यास करून की एखादा असा काळ होता जेव्हा पित्याने ख्रिस्तास जन्म दिला, असे ठरवणे म्हणजे “फसविणाऱ्या आत्म्यांकडे आणि भुतांच्या शिकवणींकडे लक्ष देणे” होय. आपल्या सध्याच्या अभ्यासाच्या उद्देशासाठी, मी केवळ हे निदर्शित करित आहे की प्रकटीकरण बारा मधील स्त्री “पुरुष बालकाला” जन्म देणार होती, जो लोखंडी काठीने राष्ट्रांवर राज्य करणार आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजार हेही लोखंडी काठीने राष्ट्रांवर राज्य करतील.

जेव्हा रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी पोपसत्तेची प्राणघातक जखम भरून निघते, तेव्हा थुआतीरा येथील मंडळी पुन्हा प्रकट होते. त्या इतिहासात, देवाच्या लोकांना दिलेले अभिवचन असे आहे की जे जय मिळवितात ते “लोखंडी काठीने” “राष्ट्रांवर” राज्य करतील.

जो जय मिळवितो आणि शेवटपर्यंत माझी कृत्ये पाळतो, त्याला मी राष्ट्रांवर अधिकार देईन; आणि तो त्यांच्यावर लोखंडी दंडाने राज्य करील; कुंभाराच्या भांड्यांप्रमाणे ती तुकडे तुकडे केली जातील; जसे मला माझ्या पित्याकडून प्राप्त झाले आहे. प्रकटीकरण 2:26, 27.

थुआतीराच्या मंडळीच्या अंतिम प्रकटीकरणात असलेले देवाचे लोक हे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत. आरंभी त्या स्त्रीने ख्रिस्ताला जन्म दिला आणि शेवटी ती कोकन्याचे अनुसरण करणाऱ्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांना जन्म देते.

आणि त्यांनी सिंहासनासमोर, आणि त्या चार प्राण्यांसमोर, आणि वडिलांसमोर जणू नवे गीत गायिले; आणि पृथ्वीवरून विकत घेतलेल्या त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांखेरीज ते गीत कोणीही शिकू शकला नाही. हे ते आहेत जे स्त्रियांबरोबर अपवित्र झाले नाहीत; कारण ते कुमार आहेत. हे ते आहेत जे कोकन्या जिकडे जाईल तिकडे त्याच्या मागे जातात. हे मनुष्यांमधून विकत घेतलेले आहेत, देवासाठी आणि कोकरासाठी प्रथमफळ असे. प्रकटीकरण 14:3, 4.

ख्रिस्ताचा जन्म “प्रथम” झाला, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार कोकन्याच्या मागे जातात, म्हणून त्यांचा जन्म “शेवटी” होतो. ख्रिस्ताला “देवाजवळ उचलून नेण्यात आले”, जसे प्रकटीकरण अकरामधील त्या दोन साक्षीदारांनाही झाले. तिची दोन्ही मुले पित्याकडे आरोहित होतात.

आणि तिने एका पुत्रास, म्हणजे नरबालकास, जन्म दिला; जो लोखंडी दंडाने सर्व राष्ट्रांवर राज्य करणार होता; आणि तिचे ते बाळ देवाकडे व त्याच्या सिंहासनाकडे उचलले गेले. प्रकटीकरण 2:5.

ख्रिस्त, सेनाधीश परमेश्वर म्हणून, “याकोबाचा वाटा” हाही आहे, आणि इस्राएल “त्याच्या वारशाचा दंड” आहे; तसेच इस्राएल हे त्याचे “युद्धकुऱ्हाड” आणि त्याची “युद्धाची शस्त्रे” देखील आहे, ज्याचा तो “राष्ट्रांचा चुराडा करण्यासाठी” उपयोग करतो.

याकोबाचा हिस्सा त्यांच्यासारखा नाही; कारण तो सर्व गोष्टींचा घडविणारा आहे; आणि इस्राएल हा त्याच्या वारशाचा राजदंड आहे; सेनाधीश परमेश्वर हे त्याचे नाव आहे. तू माझी युद्धकुऱ्हाड आणि युद्धाची शस्त्रे आहेस; कारण तुझ्याद्वारे मी राष्ट्रांचे तुकडे तुकडे करीन, आणि तुझ्याद्वारे मी राज्यांचा नाश करीन. यिर्मया 51:19, 20.

ख्रिस्त आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे दोघेही लोखंडी दंडाने राष्ट्रांवर राज्य करतात आणि त्यांना तुकडे तुकडे करतात. ख्रिस्त हा “याकोबाचा वाटा” आहे, परंतु त्याचप्रमाणे त्याचे लोकही आहेत.

कारण परमेश्वराचा वाटा म्हणजे त्याचे लोक; याकोब हा त्याच्या वारशाचा हिस्सा आहे. अनुवाद 32:9.

पर्वतामधून कापून काढलेला दगड, जो देवाच्या मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतो, तो त्याच्या मंडळीचा अंतिम प्रकटीकरण आहे, जो पृथ्वीला त्याच्या गौरवाने भरून टाकतो; आणि त्या मंडळीचा उपयोग देवाच्या युद्धकुऱ्हाडीप्रमाणे करून त्या प्रतिमेच्या पायांवर प्रहार केला जातो व त्या राज्यांना “उन्हाळ्यातील मळणीच्या खळ्यांवरील भुसा” असे करून टाकले जाते. ती राज्ये वाऱ्याने उडवून लावली जातात.

तेव्हा लोखंड, माती, पितळ, चांदी आणि सोने ही सर्व एकत्र चुराडा होऊन उन्हाळ्यातील मळणीच्या खळ्यावरच्या भुसाप्रमाणे झाली; आणि वाऱ्याने ती अशी उडवून नेली की त्यांचा मागमूसही उरला नाही; आणि ज्या दगडाने त्या प्रतिमेला प्रहार केला तो एक महान पर्वत झाला, आणि त्याने संपूर्ण पृथ्वी व्यापून टाकली. दानिएल 2:35.

स्वर्गापर्यंत उभारलेल्या ध्वजाच्या संदर्भात स्त्रीच्या प्रतीकात्मकतेला स्थान देणे आवश्यक होते, कारण प्रकटीकरण अध्याय बारा ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील त्या युद्धाच्या प्रारंभाची ओळख करून देतो, जे स्वर्गात सुरू झाले; आणि असे करताना तो स्वर्गातील अशा युद्धाची ओळख करून देतो, जे ख्रिस्त आणि सैतान यांच्यातील महान संघर्षाच्या अंताची ओळख करून देते. प्रकटीकरण अध्याय बारा आणि तेरा महान संघर्षातील अंतिम युद्धाचे चित्रण करतात, आणि ते असे करतात की सैतानाचे प्रतिनिधी आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजार हे स्वर्गमंडळात युद्ध करीत आहेत, असे ते दर्शवितात.

पुढील लेखात, आपण प्रारंभी सुरू झालेल्या स्वर्गातील युद्धाद्वारे प्रतिरूपित झालेल्या “शेवटच्या दिवसांतील” स्वर्गातील युद्धाचा विचार पुढे करणार आहोत.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा एक पशू पाहिला; त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. तो आपल्या समोर पहिल्या पशूचे सर्व अधिकार चालवितो, आणि पृथ्वीला व तिच्यावर राहणाऱ्यांना त्या पहिल्या पशूची उपासना करावयास लावतो, ज्याची प्राणघातक जखम बरी झाली होती. आणि तो मोठमोठी अद्भुते करतो, इतकेच नव्हे तर मनुष्यांच्या दृष्टीसमोर तो स्वर्गातून पृथ्वीवर अग्नी उतरवितो, आणि ज्या चमत्कारांची सामर्थ्य त्याला पशूच्या समक्ष करण्यास देण्यात आली होती, त्यांच्या साहाय्याने तो पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना फसवितो; आणि पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना असे सांगतो की, ज्याला तलवारीची जखम झाली होती आणि जो तरीही जिवंत राहिला, त्या पशूची त्यांनी एक प्रतिमा करावी. आणि त्या पशूच्या प्रतिमेला प्राण देण्याचे सामर्थ्य त्याला देण्यात आले, जेणेकरून त्या पशूची प्रतिमा बोलेलही, आणि जे कोणी त्या

पशूच्या प्रतिमेची उपासना करणार नाहीत, त्यांना ठार मारण्यात यावे, असे ती करतील. आणि तो सर्वांना—लहान व मोठे, श्रीमंत व गरीब, स्वतंत्र व दास—यांच्या उजव्या हातावर किंवा त्यांच्या कपाळांवर एक चिन्ह घेण्यास भाग पाडतो; आणि ज्याच्याकडे ते चिन्ह, किंवा पशूचे नाव, किंवा त्याच्या नावाचा अंक आहे, त्याच्याखेरीज कोणीही खरेदी किंवा विक्री करू नये, असे तो करतो. येथे ज्ञान आहे. ज्याला समज आहे त्याने त्या पशूच्या अंकाची गणना करावी; कारण तो मनुष्याचा अंक आहे; आणि त्याचा अंक सहाशे सहासष्ट आहे. प्रकटीकरण 13:11-18.